

Čj. R 43/2002

V Brně dne 29. 10. 2002

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 7. 2002 čj. S 45C/02-2617/02 o nepřiznání postavení účastníka řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podala společnost **BSK Přestanov, a.s.**, IČ 25 40 12 97, se sídlem Přestanov 5, Chabařovice, okres Ústí nad Labem, PSČ 403 17, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 7. 2002 čj. S 45C/02-2617/02 **zamítám** a rozkladem napadené rozhodnutí **potvrzuji**.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 31. 7. 2002 rozhodnutí čj. S 45C/02-2617/02, v jehož výroku deklaroval, že společnosti BSK Přestanov, a.s., se sídlem Přestanov 18, Chabařovice, 403 17 Ústí nad Labem (dále též jen „společnost BSK“), se podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), postavení účastníka správního řízení čj. S 45/02 zahájeného dne 22. února 2002 na základě návrhu společnosti LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH, se sídlem Pöchlarn, Wörth 1, 3380 Rakousko, ve věci povolení spojení soutěžitelů ve smyslu ustanovení § 12 a násl. téhož zákona, nepřiznává. V řízení, jež vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, bylo dne 2. 4. 2002 vydáno rozhodnutí čj. S 45C/02-1322/02, v jehož výroku Úřad deklaroval, že postavení účastníka správního řízení čj. S 45/02 se společnosti BSK nepřiznává. Ve stanovené lhůtě podala společnost BSK proti uvedenému rozhodnutí rozklad, na základě něhož předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 9. 5. 2002 čj. R 14/2002 uvedené rozhodnutí ze dne 2. 4. 2002 čj. S 45C/02-1322/02 zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí čj. S 45C/02-2617/02 ze dne 31. 7. 2002 o nepřiznání postavení účastníka řízení společnosti BSK bylo odůvodněno tím, že společnost BSK neprokázala možnost dotčení svých konkrétních práv či povinností v důsledku uskutečnění předmětného spojení, když svou žádost o přiznání postavení účastníka správního řízení o povolení spojení zdůvodnila toliko svými obavami o další posílení dominantního postavení společnosti LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH a snížením počtu významných soutěžitelů na relevantním trhu v případě, že spojení soutěžitelů bude Úřadem povoleno.

Proti tomuto rozhodnutí podala společnost BSK včas rozklad, ve kterém předně namítla, že Úřad při správním uvážení neposoudil všechny okolnosti, uvedené v žádosti společnosti BSK ze dne 25. 3. 2002 a rovněž v přípisu ze dne 19. 7. 2002, včetně protokolu o svědecké výpovědi svědka Ing. Oty Kaliny, když se zejména nezabýval okolnostmi nasvědčujícími tomu, že společnost LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH zamýšlí ovládnout trh v oblasti keramických obkladů na území České republiky za použití metod, jež by mohly být považovány za nekalosoutěžní. Společnost BSK dále argumentovala tím, že by rozhodnutím Úřadu o eventuálním schválení spojení soutěžitelů mohla být podstatně dotčena její práva, zejména právo svobodně rozvíjet svou soutěžní činnost v zájmu dosažení hospodářského prospěchu ve smyslu ustanovení § 41 obchodního zákoníku, neboť by se výrazným způsobem posílilo dominantní postavení společnosti LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH na relevantním trhu. Dodává, že Úřad nedostatečným způsobem posoudil veškeré námítky společnosti BSK a tyto námítky ani nevyvrátil v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Závěrem rozkladu společnost BSK navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že se společnosti BSK přiznává postavení účastníka řízení, popř. aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Ve smyslu ustanovení § 59 odstavce 1 správního řádu jsem tak napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o názor společnosti BSK, že jí svědčí postavení účastníka řízení, neboť rozhodnutím Úřadu o povolení předmětného spojení soutěžitelů mohou být její práva podstatně dotčena, nejprve znovu obecně uvádím, že účastníkem řízení může být podle zákona o ochraně hospodářské soutěže pouze ten, o jehož právech a povinnostech stanovených tímto zákonem má být rozhodnuto (§ 21 odst. 1 věta první zákona), případně také ten, kdo prokáže, že jeho práva a povinnosti mohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčeny a o přiznání účastenství před ukončením řízení Úřad požádá (§ 21 odst. 1 věta druhá zákona). V uvedeném případě je Úřad podle ustanovení § 21 odst. 1 věty druhé zákona oprávněn přiznat postavení účastníka řízení osobám, které o tento statut požádají a prokáží, že jejich práva či povinnosti mohou být meritorním rozhodnutím podstatně dotčeny. Nezbytným předpokladem je v tomto případě označení takových konkrétních práv, ohledně nichž je žadateli o přiznání postavení účastníka řízení známo, že by mohla být rozhodnutím ve věci alespoň potenciálně dotčena. Osoba, která se přiznání postavení účastníka řízení podle § 21 odstavce 1 věty druhé domáhá, tedy musí navrhnout na podporu svých tvrzení o dotčení konkrétních práv či povinností rozhodnutím ve věci důkazy, které jsou jí známy.

Společnost BSK dotčení svých práv a povinností dovozuje zejména z možného nekalosoutěžního chování společnosti LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH v důsledku posílení jejího dominantního postavení na relevantním trhu a namítá, že Úřad neposoudil konkrétní jednání této společnosti, které se konkrétním způsobem dotýká postavení společnosti BSK Přestanov. Předně uvádím, že Úřad posuzuje zákonnost jednání soutěžitelů v mezích zákona o ochraně hospodářské soutěže, tedy i při posuzování navrhovaného povolení spojení soutěžitelů vycházel a zohlednil kritéria výlučně stanovená tímto zákonem. I kdyby tedy Úřad považoval za žádoucí námitce nekalosoutěžního jednání přisvědčit, pak by šlo o jednání, jemuž v rámci působnosti Úřadu nelze nijak zabránit a nelze ani zajistit, aby takové jednání bylo ukončeno. Oblast nekalé soutěže, jak je podávána z ustanovení § 44 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., v platném znění, spadá toliko do působnosti soudů. K námitce společnosti BSK, že zákonná ustanovení právního řádu České republiky musí dodržovat všichni soutěžitelé tak, aby třetí strany nebyly v důsledku jejich protiprávního jednání kráceny na svých právech, zdůrazňuji, že uvedené tvrzení společnosti BSK je natolik obecné, že nelze bez upřesnění dalších konkrétních okolností dovodit, která konkrétní práva společnosti BSK by mohla být rozhodnutím Úřadu ve věci podstatně dotčena. Ani odkaz na ustanovení § 41 zákona č. 513/1991 Sb., v platném znění, deklarující svobodný rozvoj soutěžní činnosti v zájmu dosažení hospodářského prospěchu, nelze v žádném případě považovat za dostatečně konkrétně vymezené právo, neboť takto podávané právo je pro oblast spojování soutěžitelů specifikováno právě ustanoveními hlavy IV zákona o ochraně hospodářské soutěže. Nelze přehlédnout, že ustanovení § 41 obchodního zákoníku a zákon o ochraně hospodářské soutěže jsou vzájemně ve vztahu normy obecné a normy speciální.

K námitce společnosti BSK, podle níž se Úřad v napadeném rozhodnutí nezabýval všemi okolnostmi uváděnými společností BSK v průběhu správního řízení č.j. S 45/02 včetně svědecké výpovědi Ing. Otty Kaliny, poukazuji na to, že společnost BSK v rozkladu neuvedla, které konkrétní okolnosti rozhodné pro posouzení žádosti o přiznání postavení účastníka řízení Úřad neposoudil, přičemž v řízení předcházejícím vydání rozhodnutí o nepřiznání postavení účastníka řízení tato společnost žádné konkrétní právo neuvedla a ani Úřad takové právo, jež by mohlo být jeho rozhodnutím dotčeno, nedovodil.

Nad rámec uvedeného dodávám, že Úřad v rozhodnutí č.j. S 45/02-2637/02 ze dne 1. 8. 2002, jímž povolil spojení soutěžitelů LASSELSBERGER HOLDING-INTERNATIONAL GmbH, se sídlem Pöchlarn, Wörth 1, 3380 Rakousko a RAKO, a.s., se sídlem Šamotka 246, Rakovník, stanovil ve prospěch zachování účinné soutěže mimo jiné i podmínku zachovat pro všechny své konkurenty otevřenou distribuční síť, fungující na principu volného a rovnoprávního přístupu, za účelem realizace dodávek jejich výrobků, surovin a materiálů, což svědčí o tom, že zcela jistě věnoval dostatečnou pozornost argumentaci potenciálních konkurentů spojovaných soutěžitelů z hlediska možných obav o zachování účinné soutěže na relevantním trhu. Úřad se zabýval i názory Ing. Otty Kaliny, generálního ředitele společnosti BSK, a přihlížel k nim při posuzování předmětného spojení z pohledu možného narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu, jak je uvedeno na stranách 20 a 21 uvedeného rozhodnutí ve věci. Společnost BSK byla k vyslovení svého názoru na možné negativní dopady předmětného spojení dokonce vyzvána opakovaně. Ač byla v obchodním věstníku dne 13. 3. 2002 pod číslem 11/02 uveřejněna informace o navrhovaném spojení soutěžitelů ve smyslu ustanovení § 16 zákona o ochraně hospodářské soutěže s tím, že případné připomínky je třeba zaslat Úřadu k č.j. S 45/02 do 5 dnů od zveřejnění tohoto oznámení, společnost BSK na toto oznámení žádným způsobem nereagovala. Úřad však v rámci postupu podle ustanovení § 32 odst. 1 správního řádu sám dopisem ze dne 14. 3. 2002 vyzval opakovaně tuto společnost, aby poskytla své stanovisko k

možným dopadům předmětného spojení na hospodářskou soutěž. Teprve k této výzvě Úřadu zaslala společnost BSK dne 25. 3. 2002 své stanovisko k možným dopadům spojení soutěžitelů na hospodářskou soutěž a teprve v tomto podání, tedy až poté, kdy ji k uplatnění námitek Úřad vyzval, požádala o přiznání postavení účastníka v tomto řízení. Byť námitky proti povolení spojení odpověď společnosti BSK obsahovala, konkrétní práva či povinnosti, jež by mohly být dotčeny, jak shora uvádím, tato společnost neuvedla.

Uzavírám tedy, že důvody, které společnost BSK uvedla ve svém podání, jímž žádala o přiznání postavení účastníka řízení, ani důvody, které uvedla v rozkladu, jímž napadala rozhodnutí o nepřiznání tohoto postavení, nejsou takovými důvody, které by zakládaly společnosti BSK nárok na přiznání postavení účastníka správního řízení vedeného před Úřadem pod č.j. S 45/02, a to ani podle ustanovení § 21 odst. 1 věty první zákona, ani podle věty druhé téhož ustanovení. Předmětné řízení nebylo totiž vedeno přímo o právech společnosti BSK, popř. o jejích nárocích plynoucích z práva objektivního, stejně tak nemohla být její práva či nároky vyplývající z práva objektivního v tomto řízení přímo podstatně dotčeny. Ztotožňuji se tak s názorem orgánu prvního stupně, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně vyslovil, že nebylo doloženo, že by skutečně mohla být práva či nároky společnosti BSK vyplývající z práva objektivního rozhodnutím Úřadu v tomto řízení přímo podstatně dotčeny. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna základní podmínka pro využití fakultativního oprávnění Úřadu k přiznání účastenství v řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 věta druhá zákona, a to podmínka podstatného dotčení práv či povinností navrhovatele v důsledku rozhodnutí Úřadu, návrhu společnosti BSK na změnu či zrušení napadeného rozhodnutí jsem nevyhověl, podaný rozklad zamítl a rozhodnutí Úřadu ze dne 31. 7. 2002 č.j. S 45C/02-2617/02 potvrdil tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

BSK Přestanov, a.s.
Přestanov 5
403 17 Chabařovice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 10. 2002 a stalo se vykonatelným dne 31. 10. 2002.